

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet direkte tilslutning til det radikale venstres forslag, og kan da i øvrigt med glæde takke alle ordførere for det fælles ønske, der her er udtrykt, om, at vi med hensyn til EF-arbejdet skaber størst mulig interesse og offentlighed. Så langt er vi altså enige, og så langt synes jeg, der er grundlag for, at vi i udvalget kan drøfte videre det forslag, som det radikale venstre her har fremsat.

Sagen er, at selv om vi alle har intentioner om at skabe denne åbenhed, denne offentlige interesse omkring EF-arbejdet, er det ikke altid, det lykkes, og det kan ofte have noget at gøre med den måde, hvorpå vi arbejder. Derfor er der god grund til, synes jeg, som det radikale venstre jo altså også har forsøgt med sit forslag her, at finde nye veje til at sikre, at den danske befolkning i højere grad er i stand til at følge med i, hvad der foregår i det europæiske samarbejde, og om muligt øve stærkere indflydelse på det.

Vi vil gerne sige, for at der ikke skal være nogen tvivl, fra det radikale venstres side, at vi i mange henseender finder, at den form, vi har indrettet os under her i det danske folketing med nedsættelsen af et markedsudvalg, også tilgodeser folketingets behov for indsendende med, hvad der foregår omkring det daglige EF-arbejde. Det er altså ingen kritik mod markedsudvalget, vi her er ude på. Vi kan vel tværtimod sige, at det, at vi i Danmark netop har indrettet os proceduremæssigt med et markedsudvalg, giver fordele i forhold til Parlamentet, som man ikke har i alle EF-lande. Så langt synes vi, at vi har betrukket en rigtig vej, og jeg kan da også forstå på udenrigsministeren, at der flere steder er interesse for den måde, vi har indrettet os på netop her i Danmark.

Men det er også rigtigt, at selv om der er en vis åbenhed omkring markedsudvalgets arbejde, bl. a. ved at formanden informerer pressen om, hvad der er foregået, i den udstrækning det kan lade sig gøre, så er det alligevel et noget lukket arbejde, der foregår netop omkring EF-sagerne. Det er det, vi gerne ville søge ikke at bryde, men måske at ændre, med det forslag til folketingsbeslutning, som vi har lagt frem her.

Det er sagt, navnlig af hr. Arne Melchior fra centrum-demokraterne, at forslaget er for

lidt konkret, at det radikale venstre ikke selv har gjort sig overvejelser om, hvordan det skulle kunne lade sig gøre. Det synes jeg nu ikke er rigtigt. I øvrigt synes jeg ikke, det gør noget, at man med hensyn til et forslag som dette, der bl. a. betyder en ændring af folketingets forretningsgang, viser en vis ydmyghed over for, hvordan det eventuelt kunne etableres. Sandheden er i denne sag som i så mange andre, at det er vigtigt, at der er bred tilslutning til forslag, som ændrer den daglige forretningsgang.

Jeg mener, at vi så klart, som det kunne gøres i den første runde, har skitseret, at væsentlige direktivforslag, det vil sige væsentlige anliggender omkring EF-arbejdet, burde der åbnes mulighed for at vi på et tidligere tidspunkt, end det lader sig gøre i dag, kunne drøfte her i folketingssalen. Vi forestillede os, at det kunne foregå i form af en almindelig debat, som vi kender den ved første behandling, hvor vi interesserer os for principperne, men i øvrigt er fri for dagsordensforslag, og hvad der ellers kan knytte sig til mere dramatiske debatter her i tinget, så vi havde helt reel mulighed for på et tidligt tidspunkt sagligt at drøfte problemer igennem, som måtte interessere dette folketing og i nok så høj grad måske offentligheden. Det er det, vi synes at dette forslag åbner mulighed for.

Nu er der altså ikke tale om en afvisning af forslaget og slet ingen afvisning af, at der kan være behov for, at vi åbner mulighed for at give en bredere indsigt i, hvad der foregår i EF. Derfor forestiller jeg mig, at der vil være mulighed for, at vi kan drøfte det videre i udvalget med henblik på, hvordan man kunne fremme den sag, som vi stort set er fælles om at anbefale.

Det er ikke sikkert, at det, hvis det skulle fremmes, var modellen fra førstebehandling, der skulle bruges. Man kunne forestille sig, at folketinget i det hele taget fik mulighed for en anden debatform end den, vi har i dag, og som vi kender bl.a. fra forespørgselsdebatterne, men som jo ofte, jeg vil nødig sige udarter, men udvikler sig unødigt dramatisk, fordi der knytter sig det dagsordensinstitut dertil, som vi har her i folketinget. Hvis vi fandt en debatform, hvor man i løbet af nogle timer kunne drage væsentlige emner ind i en almindelig, bred debat, som gav offentligheden indsigt i, hvad der foregår, i